

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **LEIS HOLDING LTD**, se sídlem 65 Compton Street, London, EC1V 0BN, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zastoupen Mgr. Ing. Milanem Šoubou, advokátem se sídlem Cihlářská 643/19, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2016, čj. 52151/16/5300-21441-711676, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 5. 2019, č. j. 29 Af 10/2017 - 52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

[1] Dne 7. 7. 2014 zahájil Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno II, daňovou kontrolu na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2012 u obchodní společnosti Campell Finance, a. s., IČO: 253 22 320.

[2] Tato společnost byla dne 21. 7. 2014 vymazána z obchodního rejstříku z důvodu fúze sloučením s nástupnickou společností LEIS, a. s., IČO: 255 68 892. S účinky ke dni 5. 9. 2017 zanikla nástupnická společnost fúzí splynutím, přičemž nástupnickou společností se stala společnost LANDSBURY DEVELOPMENT LTD, číslo v zahraničním rejstříku:

08197067. Tato společnost vstoupila do postavení zanikající společnosti jako LEIS HOLDING LTD (žalobkyně).

[3] Správce daně vydal dne 16. 1. 2015 dodatečný platební výměr, kterým žalobci doměřil za předmětné zdaňovací období daň z přidané hodnoty ve výši 164.530 Kč a současně mu uložil povinnost uhradit penále ve výši 32.906 Kč.

[4] Důvodem pro doměření daně z přidané hodnoty bylo vyloučení nároku na odpočet daně ze zdanitelného plnění na vstupu, které bylo fakturováno dokladem č. 120100002 za reklamu na projekt Slunečná terasa od dodavatele společnosti Sky Angels, s. r. o. ve výši 600.000 Kč. Druhým důvodem pro doměření daně z přidané hodnoty byla skutečnost, že výnosy žalobce za rok 2012 přesahovaly uskutečněná zdanitelná plnění o částku 322.649 Kč, aniž by daňový subjekt prokázal, o která plnění se mělo jednat a zda měla být osvobozená od daně.

[5] Na základě podaného odvolání žalovaný doměřenou daň z přidané hodnoty snížil tak, že výsledná doměřená daň z přidané hodnoty zahrnovala pouze neuznaný nárok na odpočet daně za reklamu na projekt Slunečná terasa. Žalobce ani v odvolacím řízení neprokázal předmět a rozsah plnění, jeho faktické uskutečnění a to, že bylo předmětné plnění použito pro uskutečnění ekonomické činnosti žalobce, tudíž neprokázal oprávněnost odpočtu daně z přidané hodnoty na vstupu v souladu s § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

[6] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu. V ní tvrdil, že svědci (M. B. a L. M.) potvrdili, že předmětem smlouvy je zprostředkování prodeje rodinných domů v rámci developerského projektu Slunečná terasa. Polepy na letadlo, které byly součástí fakturovaných služeb, byly vyrobeny, ale společnost Campell Finance zanikla; polepy tudíž nebyly použity. Jednání s potenciálními zájemci o koupi rodinných domů proběhlo, nicméně z důvodu zdlouhavého územního řízení nebyly uzavřeny žádné smlouvy. Peníze za poskytnutí služby byly uhrazeny částečně započtením vzájemných pohledávek. Služby byly realizovány, což nevylučuje skutečnost, že šlo o zprostředkování koupě neexistující věci (dosud nepostavených domů). Svědek M. B. si nepamatuje, s kým smlouvu o reklamě a o zprostředkování uzavřel, neboť v roce 2012 se stala novým statutárním zástupcem žalobce paní K. H. a smlouva byla navíc uzavřena na dálku. Závěrem namítl nezákonnost úroků z prodlení a shrnul, že žalovaný porušil § 8 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, když nepřihlédl k činnosti vykonávané M. B. (zprostředkovávání prodeje).

[7] V rámci ústního jednání konaného dne 7. 5. 2019 žalobce i žalovaný odkázali na svá písemná podání.

[8] Krajský soud žalobu zamítl. Žalobce neunesl důkazní břemeno, neboť neprokázal, že splnil podmínky § 72 zákona o dani z přidané hodnoty. V rámci ústního jednání před správcem daně dne 30. 7. 2014 uvedl, že předmětem fakturované služby byla reklama na budoucí výstavbu rodinných domů. Dne 12. 11. 2014 již však tvrdil, že předmětem plnění bylo i zprostředkování prodeje nejméně 10 rodinných domů. Reklamní ani zprostředkovatelské aktivity však nebyly prokázány. Ohledně úhrady peněžitého plnění za služby existují nevyvrácené pochybnosti (např. výpověď žalobce se rozchází s tvrzeními

svědka B.). Žalobce neprokázal, že služba byla vynaložena a sloužila jeho ekonomické činnosti.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[9] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[10] V ní uvedl, že svědek B. se s ním nerozchází v tvrzení ohledně způsobu úhrady plnění. Oba shodně vypověděli, že část peněz byla uhrazena započtením. Svědek B. (zástupce Sky Angels) začal oslovovat zájemce o koupi rodinného domu a zajistil výrobu polepů na letadlo. Nesouhlasí s tím, že se mu nepodařilo prokázat faktickou realizaci plnění (služby) a jeho využití pro ekonomickou činnost. Společnosti Sky Angels vznikají náklady, které jsou hrazené z vyplacené provize. Zprostředkovatel ani stěžovatel pak nemůžou za to, že proces stavební realizace projektu je s ohledem na územní řízení zdoluhavý.

[11] Pro výše uvedené stěžovatel navrhuje rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[12] Žalovaný poukazuje na to, že stěžovatel konkrétně nepolemizuje s hodnotícími závěry krajského soudu, ale toliko obecně uvádí, že nesouhlasí s jeho závěry (neprokázání uskutečnění zdanitelného plnění). Stěžovatel neprokázal předmět a rozsah plnění, jakož i to, že předmět plnění použil v rámci své ekonomické činnosti. V podrobnostech stran pochybností správce daně odkazuje žalovaný na rozhodnutí o odvolání. Závěrem konstatuje, že nesouhlasí s popisem zprostředkovatelské činnosti, která v řízení správním ani před krajským soudem nebyla nikterak prokázána.

[13] Žalovaný navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení kasační stížnosti

[14] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda v daném případě došlo ke splnění podmínek řízení o kasační stížnosti. Ověřil, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti (§ 102 s. ř. s.). V kasační stížnosti, kterou podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), uplatňuje přípustné důvody a v řízení je řádně zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Soud proto posoudil kasační stížnost v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán jejím rozsahem a uplatněnými stížnostními důvody.

[15] Kasační stížnost byla podána z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[16] Po věcném posouzení kasační stížnosti dospěl soud k závěru, že není důvodná.

[17] Stěžovatel v projednávané věci nesouhlasí se závěrem krajského soudu (o tom, že neunesl důkazní břemeno) a popisuje zprostředkovatelskou činnost M. B. Fakticky, obdobně jako v řízení před krajským soudem, nesouhlasí s hodnocením důkazů, resp. má za to, že předložené důkazy svědčí o tom, že prokázal splnění zákonných podmínek

pro uplatnění odpočtu na dani z přidané hodnoty dle § 72 zákona o dani z přidané hodnoty.

[18] S tím se však Nejvyšší správní soud neztotožňuje. Úvodem předestírá relevantní právní úpravu.

[19] Dle § 72 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty „[p]látce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku“.

[20] Dle § 92 odst. 3 daňového řádu „[d]aňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.“

[21] Dle § 92 odst. 4 daňového řádu „[p]okud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence.“

[22] Dle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu „[s]právcе daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.“

[23] Stěžovatel předložil správci daně daňový doklad č. 120100002 vystavený Sky Angels. Správci daně vznikly ohledně uplatněného plnění pochybnosti. Ve výzvě ze dne 10. 7. 2014, č. j. 3011483/14/3002-05403-711003 vyzval stěžovatele k doložení zejména důkazních prostředků prokazujících, že zdanitelné plnění sloužilo k ekonomické činnosti, kdy a jak k plnění došlo. Dále stěžovatel měl doložit smlouvy či objednávky plnění, jakož i podrobnější informace o spolupráci s dodavatelem.

[24] Stěžovatel správci daně dále předložil smlouvu o reklamě a o zprostředkování prodeje, výpis z katastru nemovitostí, závazné stanovisko krajské hygienické stanice, storno fakturace sanace pozemku a informaci k míře zjištěných zdravotních rizik souvisejících s výstavbou rodinných domů.

[25] Správce daně vyhodnotil předložené důkazní prostředky a dospěl k závěru, že stěžovatel neprokázal splnění podmínek stanovených v § 72 zákona o dani z přidané hodnoty. Ohledně předmětu zdanitelného plnění vyvstaly správci daně pochybnosti, které stěžovatel nevyvrátil (k tomu blíže body [27] až [33] rozhodnutí žalovaného).

[26] Mezi jinými přetrvávala pochybnost o provedení plnění či úhradě plnění. Ze spisového materiálu vyplývá, že svědek B. měl zprostředkovatelskou činnost vykonávat oslovováním potenciálních kupců „u piva“ a na letišti. Nevzpomíná si však na žádného z oslovených. Stěžovatel ani nepředložil jakékoliv dokumenty svědčící o provádění zprostředkovatelské aktivity (e-maily, kontakt na klienty apod.). Zprostředkovatelská činnost tak zůstala pouze v rovině tvrzení.

[27] Úhrada služeb měla proběhnout částečně zápočtem, přičemž stěžovatel nepředložil žádný právní titul zápočtu (vykonatelné pohledávky, smlouvy apod.). Nebylo prokázáno, že došlo k úhradě byť části dohodnuté ceny za služby. Stěžovatel do protokolu ze dne 30. 7. 2014, č. j. 3121282/14/3002-05403-711003, dokonce uvedl, že 500.000 Kč z 600.000 Kč bylo k 30. 7. 2014 neuhrazeno. Svědek B. uvedl, že obdržel zálohu ve výši 500.000 Kč na náklady reklamní činnosti a později hovořil o zápočtu této částky.

[28] Stěžovatel ani nedoložil nic, co by prokázalo, či alespoň poskytlo indicii o tom, že polepy na letadla byly skutečně vyrobeny či byla uzavřena smlouva s výrobcem polepů.

[29] Výše uvedené pochybnosti správce daně stěžovatel nevyvrátil, a neprokázal tak splnění podmínek pro odpočet daně dle § 72 zákona o dani z přidané hodnoty, jak správně uzavřel krajský soud.

IV. Závěr a náklady řízení

[30] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[31] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu